

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4Pc/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200126
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5318200126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky J. C., R.. XX.X.XXXX, XXX XX I. XXXX, proti odporcom 1/ O. C., R.. XX.X.XXXX, XXX XX I. XXXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36866849, 2/ S. C., R.. XX.XX.XXXX, XXX XX V. XXXX, zast. STEHURA & partners, v.o.s., Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47246863, v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

I. 1. Odporkyňa 1/ - matka O. C., R.. XX.X.XXXX, D. I. XXXX (t. č. J. R. J., J. XXXX) je p o v i n n á platiť navrhovateľke - dospeljej dcére J. C., R.. XX.X.XXXX, D. I. XXXX výživné vo výške 40 € mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 15.1.2018.

2. Návrh na určenie výživného matky - odporkyne 1/ voči dospeljej dcére vo výške 40 € mesačne za čas od 6.9.2017 do 15.1.2018 z a m i e t a.

3. Zameškané výživné za čas od 15.1.2018 do 22.2.2018 (1 mesiac) vo výške 40 € z a p l a t í matka - odporkyňa 1/ dospeljej dcére - navrhovateľke spolu s bežným výživným do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Tým s a m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 13C/344/02-21 zo dňa 26.9.2002, právoplatný dňa 20.12.2002, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca voči maloletej J., R.. XX.X.XXXX vo výške 1 400 Sk mesačne.

II. 1. Odporca 2/ - otec S. C., R.. XX.XX.XXXX, D. V. XXXX je p o v i n n ý platiť výživné navrhovateľke - dospeljej dcére J. C., R.. XX.X.XXXX, D. I. XXXX vo výške 40 € mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 15.1.2018.

2. Zameškané výživné odporcu 2/ - otca voči navrhovateľke - dospeljej dcére za čas od 15.1.2018 do 22.2.2018 n e u r č u j e.

3. Tým s a m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 13C/344/02-21 zo dňa 26.9.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2002, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca voči maloletej J., R.. XX.X.XXXX vo výške 1 400 Sk mesačne.

III. Žiadny z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 2 ods. 1 CMP a 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP, § 120 ods. 3 CMP.

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: Záväzný predmet sporu bol návrh dospelaj dcéry voči obidvom rodičom na určenie výživného od matky vo výške 40 €, počnúc dňom 6.9.2017 a od otca vo výške 40 € mesačne, počnúc dňom podania návrhu 15.1.2018.

2. Aké tvrdenia uviedla dospelá dcéra v návrhu: V návrhu zo dňa 15.1.2018 uviedla, že výživné uvedené pod bodom 1 odôvodnenia tohto rozsudku žiada na tom skutkovom základe, že po rozvode manželstva bola zverená do starostlivosti matky. Matka riadne zabezpečovala starostlivosť. So starostlivosťou jej pomáhali starí rodičia. U starých rodičov bývali. Otec bol vtedy zaviazaný platiť výživné k rukám matky mesačne 40 €. Túto vyživovaciu povinnosť si plnil i plní. Matka bola od septembra 2017 hospitalizovaná v nemocnici. Po prepustení sa už domov nevrátila, odišla bývať k priateľovi do J. R. J.. Otec posielal výživné, to ostáva starým rodičom na financovanie výživy navrhovateľky. Keďže matka odišla zo spoločnej domácnosti, žiada dospelá dcéra, aby výživné od otca i matky bolo určené k rukám dospelaj dcéry. Otec jej dáva finančné prostriedky aj navyše, to, čo potrebuje do školy. Matka na výživu neprispieva žiadnou finančnou čiastkou, ale do školy dáva týždenne 50 € a tak sa striedajú s otcom. Keď zaplatil otec internát, matka zaplatila stravu a opačne. Dospelá dcéra býva so starými rodičmi v rodinnom dome, má vytvorené dobré podmienky, má svoju izbu, starí rodičia jej poskytujú výživu, bývanie, z finančných prostriedkov, ktoré posielal otec šekom. Dospelá dcéra sa bojí, že matka pri zmene adresy znemožní preberanie finančných prostriedkov starým otcom. Dospelá dcéra - navrhovateľka je študentkou denného štúdia na J. B. C. W., 2. ročník. Mesačne hradí internát v 3 intervaloch - 280 €, 250 €, 150 € (1 školský rok). Strava týždenne 50 €, ostané školské potreby (vytláčanie učebných materiálov, na prax) mesačne 30 €, hygienické potreby 15 €, navyše oblečenie, obutie a iné potreby. Zdravotný stav je dobrý, pravidelne však navrhovateľka však chodí na alergológiu, užíva lieky. Doposiaľ to financovala matka. Matka údajne pracuje v automobilke J. J. R. J. a zároveň ako kuchárka N. V. - A.. Otec býva v V., pracuje ako živnostník v oblasti stavebných prác v zahraničí. Počas zimných mesiacov pracuje na území SR.

3. Aké dôkazy pripojila navrhovateľka - dospelá dcéra k návrhu a aký skutkový stav z dôkazov mal súd preukázaný: Čl. 3 - potvrdenie o návšteve školy, navrhovateľka je v roku 2017/2018 študentkou 2. ročníka študijného programu predškolská a elementárna pedagogika, denná forma, bakalársky prvý stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky. Z čl. 4 spisu mal súd preukázané, že navrhovateľka J. C. S. R. XX.X.XXXX, teda je dospelou dcérou v rodnom liste uvedeného otca S. C. - odporcu 2/ a O. C., W.. N. - odporkyne 1/.

4. Vyjadrenie odporcu 2/ - otca k návrhu navrhovateľky - dospelaj dcéry: Vyjadril sa prostredníctvom právneho zástupcu dňa 30.1.2018 čl. 14. Uviedol, že s návrhom dospelaj dcéry súhlasí. Je ochotný platiť k jej rukám výživné 40 € mesačne až do momentu, kým nebude schopná sa sama živiť.

5. Vyjadrenie odporkyne 1/ - matky: Vyjadrila sa prostredníctvom právneho zástupcu dňa 29.1.2018 čl. 26. Nie je pravdou, že by neprispievala dcére na výživné. Dlhšiu dobu mala zdravotné problémy. Kvôli zdravotným problémom musela zmeniť zamestnanie. Teraz je zamestnaná na dohodu v reštaurácii A., kde má približný zárobok 140 €, aj to veľmi nepravidelne. Zároveň je zamestnaná v trvalom pracovnom pomere J. R. J., kde zarába 530 € čistého mesačne. Býva so svojím druhom u jeho rodičov S. W., C. W., J. R. J., J. XXXX. Obidvaja platia po 200 € za bývanie a poplatky súvisiace s bývaním. Zamestnávateľovi spláca po 1,35 € za každý stravný lístok, čo je 27 - 30 € podľa práce. Daňovému úradu v Žiline spláca daňový nedoplatok po 150 € mesačne. Má 2 vyživovacie povinnosti - na K., R.. XX.X.XXXX, ktorému platí výživné 100 € mesačne a na J., R.. XX.X.XXXX, ktorej platí podľa možností. Platí telefón 58,62 € mesačne, poisťky - synovi K. 16 €, dcére J. 20 €, pre seba 33 € mesačne a vnučkám O. a S. po 16 € mesačne. Nie je schopná platiť výživné J. vyššie ako 30 - 40 € mesačne. K svojim tvrdeniam pripojila matka dôkazy čl. 30 - čestné vyhlásenie W. o tom, že platí nájomné 200 € mesačne, dohodu o vykonaní práce N. A., V. čl. 31, 40 hodín týždenne po 3,60 €/hodina, dohoda o zrážkach zo mzdy čl. 32, 1,35 € za každý stravný lístok, čl. 33 platba za telefón 58,62 €, výpis z LV XXXX čl. 37 o vlastníctve domu S. W. a C., J. XXXX, pracovná zmluva čl. 38 s hrubou mzdou 530 € mesačne, čl. 48 Daňový úrad Žilina, pobočka Čadca - daňový nedoplatok na dani z pridanej hodnoty vo výške 2 423,54 € za zdaňovacie obdobie október 2017, splátky 150 € mesačne, výpis z účtu čl. 52 o platení tvrdeného poistného.

6. Ktoré dôkazy vykonal súd z úradnej moci, aký skutkový stav zistil: Lustráciou spisov čl. 10 spisu zistil všetky súdne spory týkajúce sa účastníkov konania a pripojil príslušné spisy. Z pripojeného spisu OT/49/2016 z trestného rozkazu č. k. OT/49/2016-33 zo dňa 20.7.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.7.2016, súd mal preukázané, že matka riadila vozidla pod vplyvom alkoholu, dopustila sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, v príčinnej súvislosti s čím musí zaplatiť trovy trestného konania. Z tohto spisu taktiež mal súd preukázané, že riadila vozidlo Renault Megane. V nadväznosti na § 62 ods. 5 Zákona o rodine trovy trestného konania sú výdavky, ktoré nebolo nevyhnutné zo strany matky vynaložiť, nebyť toho, že riadila vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Výživné má prednosť pred takýmto výdavkom matky. Zároveň z toho mal súd preukázané v nadväznosti na § 75 ods. 1 Zákona o rodine, že matka na seba berie neprimerané majetkové riziká, ktoré nemôžu ísť na úkor výživného a taktiež súd mal z toho preukázané, že vlastníť vozidlo Renault Megane a vynakladať výdavky na takéto vozidlo je nadštandardné v porovnaní s neplatením výživného v minimálnej výške 40 € mesačne, teda že podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred takýmto výdavkom matky na osobné motorové vozidlo. Zo spisu 8C/99/2014 z rozsudku č. k. 8C/99/2014-105 zo dňa 20.8.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2015, súd mal zistené, že matka O. C. žalovala S. W. o určenie otcovstva k maloletému K., R.. XX.X.XXXX. Bolo určené výživné 130 € mesačne a rozsudkom č. k. 7P/27/2017-79 zo dňa 5.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.1.2018, bolo toto výživné znížené na sumu 110 € mesačne. Zo spisu 13C/344/2002 rozsudkom č. k. 13C/344/2002-21 zo dňa 26.9.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2002, súd mal preukázané, že bolo rozvedené manželstvo O. C. a S. C., ktoré bolo uzavreté dňa X.X.XXXX, deti boli zverené matke, otec bol zaviazaný platiť na maloletú O., R.. XX.X.XXXX výživné vo výške 1 600 Sk mesačne a na maloletú J., R.. XX.X.XXXX výživné vo výške 1 400 Sk mesačne. Zo spisu 8P/40/2003 mal súd preukázané, že súd rozhodol, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi, pretože matka v styku bránila tvrdením, že sa môže s deťmi stýkať len u nej doma.

7. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Posledný rozsudok o určení výživného vo vzťahu k navrhovateľke, vtedy maloletej J., R.. XX.X.XXXX, je rozsudok č. k. 13C/344/2002-21 zo dňa 26.9.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2002 a ktorým bolo určené výživné na maloletú J. vo výške 1 400 Sk mesačne. Súd musel skúmať, či ku dňu 22.2.2018 od 20.12.2002 došlo k zmene pomerov na strane dospelých dcéry, na strane rodičov a v akom rozsahu. Od roku 2002 do roku 2018 prešlo 16 rokov. Samotná táto skutočnosť znamená podstatnú zmenu pomerov na strane dieťaťa - dospelých dcéry - navrhovateľky bez nejakého ďalšieho podrobného skúmania. Súd teda ustálil, že pri prvom rozhodovaní pred 16 rokmi v porovnaní s nákladmi po 16 rokoch ide o podstatné zvýšenie cenových relácií v nadväznosti na § 78 ods. 3 Zákona o rodine a podstatnú zmenu pomerov, podstatné zvýšenie nákladov na strane dospelých dcéry. Pri spočítaní nákladov navrhovateľky - dospelých dcéry (57 € internát, 200 € strava, 30 € škola, 15 € hygiena), spolu 302 €, pripočítal súd potenciálne výdavky (pri určení výživného sa vychádza aj z potenciálnych nákladov a nielen faktických) nákladov na dopravu, oblečenie, lieky, zdravotný stav, alikvótnu časť nákladov na bývanie u starých rodičov (elektrina, voda, smeti, jedlo, hygiena v spoločnej domácnosti) a dospel k záveru, že sumu 302 € je potrebné navýšiť v príčinnej súvislosti s uvedenými

nákladmi o potenciálne náklady vo výške 200 €, teda spolu náklady na dospelú dcéru sú minimálne 500 € mesačne a v nadväznosti na § 62 ods. 2 Zákona o rodine každý z rodičov by mal platiť 1 výživného, teda každý z nich po 250 € mesačne, keďže ani jeden z nich sa osobne o dieťa nestará, nežije s ním v spoločnej domácnosti, ale žije u starých rodičov. Ani na jedného rodiča preto nemožno aplikovať § 62 ods. 4 Zákona o rodine a konštatovať, že svoju vyživovaciu povinnosť spláca osobnou starostlivosťou o dieťa a jeho domácnosť. Súdu sa zdalo byť prekvapivé, prečo navrhovateľka pri nákladoch, ktoré odôvodňujú výživné vo výške 250 € mesačne, žiada od obidvoch rodičov len výživné po 40 € mesačne od každého z nich. Navrhovateľka po poučení súdu na pojednávaní uviedla, že je to z toho dôvodu, že obidvaja rodičia sa podieľajú faktickými platbami na faktických výdavkoch za internát, stravu v škole a podobne a suma 2x 40 € je výživné od obidvoch rodičov, ktoré by navrhovateľka mala poskytovať starým rodičom za to, že býva v ich domácnosti a spotrebúva elektrinu, vodu, náklady na smeti, náklady na hygienu domácnosti. Bola poučená sudkyňou, že pri určení novej vyživovacej povinnosti pôvodná vyživovacia povinnosť zanikne. Napriek tomu trvala na tom, že žiada od obidvoch rodičov výživné len po 40 € mesačne k svojim rukám. Súd sa domnieval, že po 16 rokoch a po preukázaní skutočných nákladov na výživu navrhovateľky sú dôvody na zvýšenie výživného po 40 € od každého z rodičov a výživné obidvom rodičom v takejto výške určil. Otec s takto určeným výživným súhlasil. Pokiaľ ide o matku, svoj príjem uviedla v reštaurácii A. 140 € a z trvalého pracovného pomeru 530 €, spolu 670 €. Býva s druhom, po 200 € platia nájomné, 150 € má daňový nedoplatok - splátky mesačné (čl. 48 - ide o výdavok, ktorý si zavinila samotná matka a podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine tento výdavok súd nebral do úvahy, pretože ho nebolo nevyhnutné vynaložiť. Ďalej matka platí výživné na K. 100 €, pričom K. je narodený XX.X.XXXX, má 12 rokov a navrhovateľka je dospelá osoba, je narodená XX.X.XXXX a v porovnaní s výživným 100 € je výživné na J. 40 € nielenže minimálne, ale aj nedostačujúce. Navrhovateľka má 22 rokov, teda o 10 rokov viac ako maloletý K.. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplýva, že zavinila trovy trestného konania, čo je potrebné vyhodnotiť podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, že takéto výdavky nebolo nutné vynaložiť nebyť toho, že by matka nebola riadila vozidlo pod vplyvom alkoholu. Vozidlo, ktoré riadila, je výdavok nadštandardný v porovnaní s vyživovacou povinnosťou 40 € a teda podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred výdavkami matky, zvlášť nadštandardnými výdavkami, medzi ktorým súd priradil aj telefón 59 € v porovnaní s vyživovacou povinnosťou 40 € mesačne. Ak má matka 59 € mesačne na telefón, tak potom vyživovacia povinnosť má prednosť. Ak teda otec platí na maloletého K. 110 €, matka 100 €, spolu je to 210 € na maloletého K., ktorý je o 10 rokov mladší ako navrhovateľka a má vyššie náklady v súvislosti s vekovou kategóriou, štúdiom a podobne. Ak nemá matka na výživné 40 € mesačne, potom súdu nie je zrejmé, prečo platí poisťky celkom 101 € mesačne, a to nielen navrhovateľke, synovi K., sebe, ale aj vnučkám 2x 16 €, hoci vnučky majú svojich biologických rodičov, ktorí majú voči svojim deťom vyživovaciu povinnosť. Takýto výdavok podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine tiež súd nebral do úvahy, nie je nevyhnutné ho vynaložiť. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že na strane navrhovateľky sa podstatne zmenili pomery za 16 rokov od posledného určenia výživného. Celkové náklady na výživu predstavujú 500 € a vyživovacia povinnosť každého z rodičov predstavuje po 250 €, a preto výživné, ktoré požaduje navrhovateľka popri faktických platbách po 40 € mesačne od každého z rodičov, súd považoval za výživné, ktoré nedosahuje skutočné náklady a skutočnú úroveň vyživovacej povinnosti, ale navrhovateľka je dospelá osoba, požadovala určiť výživné v takejto výške, preto súd rozhodol, že aj otec, aj matka sú povinní platiť výživné po 40 € mesačne s tým, že naďalej budú uhrádzať za navrhovateľku faktické platby za internát, stravu a podobne, tak ako to robili doteraz a ako to uvádzala navrhovateľka pred súdom. Po spočítaní platieb, ktoré skutočne uhrádzajú rodičia s pripočítaním vyživovacej povinnosti po 40 € od každého z rodičov potom súd mohol konštatovať, že platby výživného sú primerané skutočným nákladom navrhovateľky na výživu, výchovu, kultúru, hygienu, šport a pod.

8. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože zákon neustanovuje inak. Predmetom konania je výživné a nikto z účastníkov konania náhradu trov konania ani nepožadoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v troch vyhotoveniach (1x súd, 1x účastník konania, 1x kolízny opatrovník). V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak účastník konania nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže druhý účastník konania podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 120 ods. 3 CMP).

Odvolanie podľa § 62 ods. 1 CMP možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.